

Arrest

nr. 91 683 van 19 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 2 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat HARDY, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 13 september 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid neemt op 25 augustus 2011 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard. Bij arrest met

nummer 71 946 van 14 december 2011 wordt het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen deze beslissing ingestelde beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.3. Verzoekers dienen op 18 juni 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 3 juli 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk. Deze beslissing, die op 6 juli 2012 aan verzoekers ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.06.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[U. T.] (RR [...]) geboren op [...] te [...]

en echtgenote:

[C. N.] (RR [...]) geboren op [...] te [...]

en minderjarige dochter:

[U. K.] (RR [...]) geboren op [...] te [...]

nationaliteit: Georgië

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 25.08.2011 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 13.09.2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 13.09.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 25.08.2011 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet en van “het administratief rechtsbeginsel van goed bestuur”.

Zij verstrekken volgende toelichting:

“Overwegende dat article 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling verplichten de Dienst Vreemdelingenzaken een passende motivering te vertonen.

Dat «la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs» (RW, 25 avril 2002, n° 105.385).

Overwegende dat het administratief rechtsbeginsel verplicht de Dienst Vreemdelingenzaken een zorgvuldige analyse te doen van de aanvraag. Dat alle relevante elementen moeten in overweging genomen worden.

De bestreden beslissing voldoet niet aan de voorwaarden van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandeling en artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

De motivering van de bestreden beslissing neemt de bijzonderheden en de nieuwe elementen van de situatie van de eisers niet in aanmerking, zoals wordt uitgelegd in hun aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen.

Ter ondersteuning van hun nieuwe aanvraag tot machtiging tot verblijf werden onder anderen 4 nieuwe medische documenten neergelegd (stukken 3 tot 6) :

- *Medisch attest van [A.] van 29 maart 2012; (stuk 3)*
- *Medisch attest van Dr [R.] van 13 maart 2012; (stuk 4)*
- *Tarieven van de hospitalisatie van [K.]; (stuk 5)*
- *Bevestiging van afspraak voor hospitalisatie van 20 april 2012; (stuk 6)*

Het medisch attest van [A.] van 29 maart 2012 (stuk 3) stelt dat een “opération ortho” noodzakelijk is voor [K. U.] en dat “sans cette intervention les poumons pourraient être très atteints. De plus, elle souffrira d'une dégradation avec déformation et complications respiratoires, neurologique ».

Medisch attest van Dr [R.] van 13 maart 2012 (stuk 4) toont ook duidelijk aan dat “Une intervention d'arthrodèse vertébrale postérieure instrumentée me semble donc justifiée (...) l'intervention est relativement lourde” en dat “l'importance de cette scoliose est préoccupante car le risque d'aggravation progressive dans les prochaines années est majeur. Cette aggravation finirait par entraîner des difficultés respiratoires ou gastrointestinales mais surtout rendrait la position assise difficile et ferait perdre certainement les quelques capacités de déplacement autonome que présente [K.]”.

De twee andere documenten tonen aan de kosten van deze operatie (stuk 5) en de preoperatoire afspraken (stuk 6).

Dat nood aan een zware operatie werd benadrukt in de nieuwe aanvraag tot machtiging tot verblijf: “Betreffende de behandeling is voor [K.] een operatie nodig om haar toe te laten op correcte wijze te kunnen ademen.”

In de vorige aanvraag was er geen sprake van dit operatie.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken dit nieuwe element niet heeft weerhouden.

Bovendien, die operatie is pas noodzakelijk is geworden omwille van het feit dat [K.] groter wordt. Dat zo'n operatie kon niet op de tijd van de vorige beslissing voorspelde worden omdat die operatie ook te wijten is aan de bijzondere ontwikkeling van [K.]

Het zou daardoor duidelijk niet relevant te proberen te argumenteren dat de operatie op de tijd van de eerste aanvraag voorspelbaar. Dat blijkt duidelijk niet uit de vorige medische attesten (stukken 7 tot 12).

Het medisch attest van 16 september 2011 (stuk 7) stelt dat “un traitement chirurgical pourrait être envisagé en cas de dégradation. Dus ten eerste moest er een beschadiging gebeuren en ten tweede het

gebruik van de voorwaardelijke wijs (pourrait') toont aan dat de operatie niet ispo facto noodzakelijk zou zijn in geval van beschadiging.

Het is nochtans verplicht, conform artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 1 tot 3 van de wet van 19 juli 2012, een beslissing adequaat te motiveren.

Het is ook verplicht, conform het administratief rechtbeginsel van goed bestuur, om met alle relevante elementen, reden te meer als zij duidelijk blijken uit de aanvraag en de neergelegde medische attesten, rekening te houden.

[...]"

2.2.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, gesteld dat de elementen die ten grondslag liggen van de op 18 juni 2012 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van de vorige, op 13 september 2010, ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf. Hierbij wordt toegelicht dat uit de nieuwe verblijfsaanvraag enkel een bevestiging van de gezondheidstoestand van het kind van verzoekers blijkt en dat in het kader van de vorige verblijfsaanvraag reeds uitgebreid werd ingegaan op deze gezondheidstoestand en de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste medische zorgen in het herkomstland werd onderzocht.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekers in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 kan niet worden weerhouden.

2.2.2. In zoverre verzoekers aangeven niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing en betogen dat wel degelijk nieuwe elementen voorlagen ten opzichte van de vorige afgewezen aanvraag om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsverplichting en de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Artikel 9ter, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Verzoekers betogen in wezen dat de gezondheidssituatie van hun dochter niet dezelfde was als deze ten tijde van hun vorige aanvraag om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op grond van medische redenen. Zij verwijzen hierbij naar de door hen bij huidige voorliggende aanvraag overgemaakte nieuwe medische stukken, waaruit blijkt dat hun dochter een orthopedische operatie vereist. Zij stellen dat in de vorige aanvraag er geen sprake was van een dergelijke operatie en dat deze pas noodzakelijk is geworden omwille van het feit dat hun dochter groter wordt.

De Raad stelt evenwel vast dat uit de stukken van het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat in het kader van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op 16 augustus 2011 een advies werd uitgebracht door een ambtenaar-geneesheer, waarin deze – verwijzend naar de bij deze aanvraag voorgelegde medische stukken – wel degelijk melding maakt van het gegeven dat de dochter van verzoekers voor de scoliose mogelijks in de toekomst heelkunde vereist en, ook al was een dergelijke operatie op dat ogenblik nog niet aan de orde, met dit gegeven rekening heeft gehouden bij de beoordeling van de beschikbaarheid van de medische zorgen en van opvolging in het land van herkomst. Er wordt immers aangegeven dat, naast de beschikbaarheid van hulpmiddelen om te stappen en van rolstoelen, ook de vereiste orthopedische en neurologische opvolging mogelijk is. Uit de stukken waarnaar in dit advies wordt verwezen blijkt ook uitdrukkelijk dat een orthopedische operatie in Georgië beschikbaar is. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de orthopedische operatie die verzoekers kind vereist(e) – actueel lijkt de operatie immers te zijn doorgevoerd – een element betrof die reeds werd ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat deze operatie in het kader van de vorige aanvraag slechts een ‘mogelijkheid’ – en geen zekerheid – betrof, doet hieraan geen afbreuk nu dit gegeven wel degelijk reeds voorlag en mede werd betrokken in de beoordeling door de ambtenaar-geneesheer.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

2.2.3. In zoverre verzoekers verder – waar zij lijken aan te voeren dat verweerder geen zorgvuldige analyse heeft doorgevoerd en niet alle relevante elementen in overweging heeft genomen – nog de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel willen aanvoeren, wijst de Raad erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan bijgevolg evenmin worden weerhouden.

2.2.4. “Het administratief rechtsbeginsel van goed bestuur” is de Raad voorts onbekend en verzoekers verstrekken in dit verband ook geen verdere toelichting, zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Het enig middel is, in de mate dat het onontvankelijk is, ongegrond.

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS